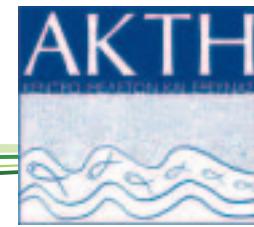

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός / μηχανικός Περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοϊζίδη, πολιτικός μηχανικός / ακτομηχανικός, και η Αναστασία Γεωργίου, απόφοιτος Καλών Τεχνών, η οποία συμμετέκει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife.

www.akti.org.cy

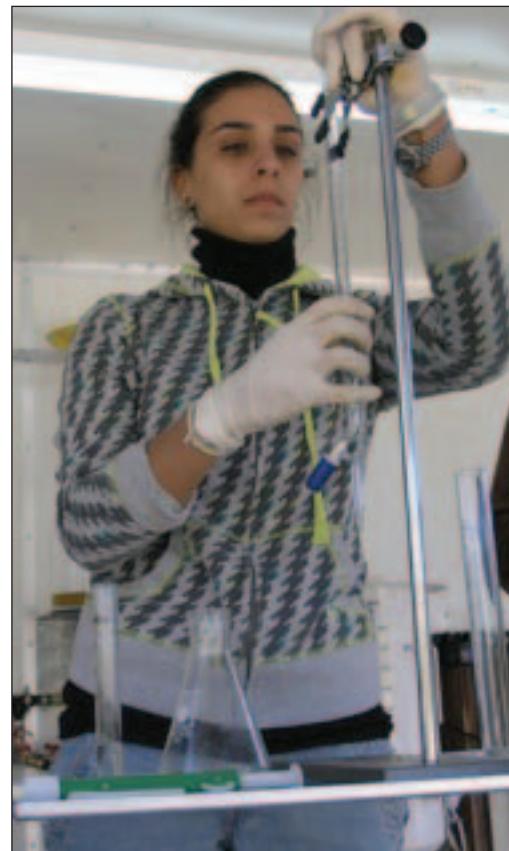
Για τις απόψεις / σχόλια / εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Δουλειές δεν έχει... Μήπως είναι καιρός να τις δημιουργήσω μόνος μου;

Πέραν των διακοσίων επιστημόνων με ειδικότητες σχετικές με το περιβάλλον έχουν συσσωρευτεί τα τελευταία χρόνια άνεργοι γιοι στην Κύπρο και κάθε χρόνο ο αριθμός αυτών αυξάνεται δραματικά. Οι υφιστάμενες δυνατότητες απορρόφησης σε διαθέσιμες θέσεις εργασίας είναι ελάχιστες και σίγουρα δεν ξεπερνούν τις 10 το χρόνο. Πανικόβλητοι οι μεν νέοι επιστήμονες τρέχουν να δουν πού θα βολευτούν και συνήθως καταλήγουν στην επεριαπασχόληση, ενώ οι παλαιότεροι προσπαθούν να περιορίσουν τις απώλειες από την κρίση και να διασώσουν οι, τι εφτιαζαν με κόπο μέχρι σήμερα, σφίγγοντας τα ζωάρια. Είναι προφανής και δεδομένη η λύπη όλων μας βλέποντας τα τσαλακωμένα φτερά και όνειρα των νέων επιστημόνων μας στην πλέον παραγωγική ηλικία τους. Από την άλλη δεν κρύβω τη βαθιά ελπίδα μου ότι ίσως η αστάθεια που επικρατεί στην αγορά και η απουσία της εύκολης λύσης του βολέματος της αφρόκρεμας των νέων μας στην "κυβερνηση" θα δογμάτησε σε μια καθοριστικά θετική για το μέλλον του τόπου μας αλλαγή. Μια αλλαγή που θα φέρει και πάλι όπως παλιά τον άξιο νέο ως προμετωπίδα της ανάπτυξης μέσα από προσωπικές / ατομικές, ή σε συνεργασία με άλλους, επιχειρηματικές πρωτοβουλίες. Στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφέρεται με έμφαση η τάση για καθολική επικράτηση των νανο-επιχειρήσεων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων, με υπαλλήλους λιγότερους από 10 και 250 αντίστοιχα. Το 99% των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων εντάσσεται σε αυτή την κατηγορία: οι Ευρωπαίοι βγάζουν τη ζήση τους μέσα από μικρές και συνήθως οικογενειακές επιχειρήσεις. Είναι οι επιχειρηματίες που αποδεχόμενοι ένα λογικό ρίσκο στη ζωή τους τολμούν να ονειρευτούν και να αγωνιστούν με πάθος για την πραγ-

Του δρος
Μιχάλης Ι.
Λοϊζίδη*

μάτωση του ονείρου τους. Και αν αποτύχουν, πάλι από την αρχή. Είναι καιρός και στην Κύπρο ο νέος να τολμήσει να δημιουργήσει τη δική του θέση εργασίας. Θα μου πείτε, ωραία λόγια, αλλά πώς; Είναι προφανές ότι δεν διαθέτω μαγικές λύσεις, αλλά θα μπορούσα να τολμήσω εισηγήσεις στηριζόμενος στα προσωπικά μου βιώματα και παίρνοντας ως παράδειγμα τον δικό μου τομέα, το περιβάλλον. Πέραν των 100 ευρωπαϊκών νο-

μοθεσιών σχετικών με το περιβάλλον έχουν περάσει στο εθνικό δίκαιο. Καθεμία από αυτές προβλέπει μια μεγάλη σειρά δράσεων εκ μέρους του κράτους μέλους, ώστε να συμβαδίζει με το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Καθεμία από αυτές τις δράσεις κρύβει πολλές επιχειρηματικές δυνατότητες που πρέπει να αναγνωριστούν, να αναδειχθεί η αναγκαιότητά τους και να προταθούν οι απαραίτητες δράσεις για τη δρομολόγηση της υλοποίησής τους. Από ποιους περιμένουμε αυτές οι ανάγκες να μετατραπούν σε θέσεις εργασίας; Από τους λειτουργούς των δημοσίων τμημάτων, που λαμβάνοντας οι άνθρωποι κάθε μήνα το μισθό τους, εκ των πραγμάτων δεν νιώθουν την πίεση της ανάγκης; Από τους παλαιότερους στην αγορά, που έχουν βρει τον προσωπικό τους σκοπό και τον ακολουθούν; Αν νιώθετε ανέτοιμοι να ξεκινήσετε κάτι σεντελών μόνοι και χρειάζεστε μια αρχική υποστήριξη, θα μπορούσατε να αναζητήσετε τη συνεργασία ενός παλαιότερου συναδέλφου σας με καλό όνομα στην αγορά. Πιθανότατα θα βρείτε αλληλεγγύη, δεδομένου ότι έχετε δουλέψει αρ-

κετά και δομήσει μια καλά οργανωμένη και στημένη επιχειρηματική πρόταση, την οποία είστε σε θέση να υποστηρίξετε ακόμα και αμισθί για λίγο καιρό αν χρειαστεί, μέχρι να αποδειχθεί η αξία της. Άλλος μετατρέπει το μαγειρικό λάδι σε βιοτίζελ, άλλος τη βιομάζα σε γκάζι, άλλοι αξιοποιούν προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη μεταφορά του ευρωπαϊκού κεκτημένου στην Κύπρο, από τα κουκούτια ελιάς και τα υγρά απόβλητα των ελαιοτριβείων φτιάχνονται κάρβουνα και λίπασμα, κλπ, κλπ, κλπ. Η λίστα περιβαλλοντικών επιχειρηματικών πρωτοβουλιών μεγαλώνει καθημερινά, χωρίς ούτε καν να συγκρίνεται με τον μεγάλο αριθμό αναγκών που περιμένουν τον ορεξάτο νέο να τις ανακαλύψει και να ριάσει περιτρέπει με πάθος και μεράκι. Ας δούμε, λοιπόν, τη νέα αυτή οικονομικά ταραχώδη εποχή ως μια μεγάλη ευκαιρία για να ενεργοποιηθούν οι άξιοι νέοι επιστήμονες, για την αναζήτηση και προώθηση νέων αναπτυξιακών πρωτοβουλιών. Και εμείς οι παλαιότεροι ας τους υποστηρίξουμε.

ZΩ! Σε έναν τόπο που οι νέοι προσφέρουν εθελοντικά στην κοινωνία

To Cans for Kids είναι ένας σύνδεσμος για παιδιά που ανακυλώνει τενεκεδάκια και χρησιμοποιεί τα έσοδα για την αγορά ιατρικού εξοπλισμού για τις παιδιατρικές πτέρυγες του Μακάρειου Νοσοκομείου. Ο σύνδεσμος στηρίζεται στην προσφορά εθελοντικής βοήθειας. Οι νέοι επιστήμονες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, το οποίο υλοποιείται από την ΑΚΤΗ και την EuroLife, συμμετείχαν την περασμένη βδομάδα εθελοντικά στη δουλειά της διαλογής στο κέντρο ανακύλωσης του Can for Kids, από όπου και η φωτογραφία. Όσοι πιστοί προσέλθετε. www.canforkids.org, τηλ. 22781828. Ο ελεύθερος πολίτης είναι αυτός που συμμετέχει. Δώστε όλοι ένα χέρι να σπικώσουμε τον τόπο μας πάνω από τη νάρκη της ευμάρειας. Οι νέοι μάς δείχνουν το δρόμο.

ΞΑ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ... στο Ιστορικό Αρχείο της Λεμεσού

Την περασμένη Τετάρτη είχα την απρόσμενη τύχη να παρακολουθήσω μια ξενάγηση στο Ιστορικό Αρχείο της Λεμεσού. Η οικία του επάρχου, εκεί δίπλα στο ζωολογικό κήπο της πόλης, έχει μετατραπεί σε έναν υπέροχο, μοναδικό για την Κύπρο χώρο: Ιστορικό Αρχείο - Κέντρο Μελετών και Παταίγειο Δημοτικό Μουσείο. Όλα περιστρέφονται γύρω από τη Λεμεσό, τον πολιτισμό της, την ιστορία της, τις γειτονιές της και ότι, αλλο θα φανταστείτε. Πραγματικός χώρος έρευνας, καμία σχέση με το φολκόρ που έχουμε συνηθίσει στην Κύπρο. Ο διευθυντής του αρχείου δρ Μίμης Σφοκλέους μάς ξενάγησε στους δύο ορόφους, τους γεμάτους θησαυρούς μνήμης και πολιτισμού, και μας μετέδωσε το πάθος του. Ο κύριος Δημήτρης Θεοδώρου, ο λειτουργός του Αρχείου, μας σκλήρωσε με την απόλυτη ευγένειά του. Το πολύ σημαντικό με αυτόν το χώρο της έρευνας είναι ότι στηρίζεται στην ενεργό συμμετοχή των πολιτών της Λεμεσού. Αν αναρωτιέστε πώς, πηγαίνετε και επισκεφτείτε το! Είναι μοναδικό! Εμείς πάντως θα πάμε και θα ξαναπάμε και θα προσφέρουμε και την εθελοντική μας εργασία. Χίλια μπράβο στη Λεμεσό! Με κάτι τέτοια νιώθουμε ότι ναι, έχει μέλλον αυτός ο τόπος.

ΞΑ